

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/146/2019
Identifikačné číslo spisu:	2114210667
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2114210667.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ O. F. a 2/ W. F., bývajúcich v Z., zastúpených JUDr. Barborou Vrbovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Wilsonova č. 6 proti žalovaným 1/ V. B. bývajúcemu v Y., 2/ V. Z., bývajúcej v N. a 3/ M. B. bývajúcemu v N., všetkých zastúpených JUDr. Romanom Cibulkom, advokátom so sídlom v Trnave, Hlavná č. 13, o zaplatenie 77 901 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 27 C 136/2014, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 16. októbra 2018 sp.zn. 26 Co 159/2017, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok z r u š u j e a vec vracia Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 6. februára 2017 č.k. 27 C 136/2014-241 zamietol žalobu a žalobcom uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania žalovaným a tiež štátu. Vychádzal z toho, že žalobcovia 3. februára 2014 uzatvorili so žalovanými kúpnu zmluvu, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti v katastrálnom území Y. vedené na listoch vlastníctva č. XXX. a XXXX ako rodinný dom so súpisným č. XXX na parcele č. XXXX s pozemkami (parcelami č. XXXX, XXXX, XXXX/X, XXX/XXX). Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 77 901 €. O stave predmetu kúpy sa žalobcovia vopred oboznámili pri dvoch obhliadkach. Ako vlastníci kúpených nehnuteľností odstúpili 28. februára 2014 od kúpnej zmluvy s tým, že predmet kúpy nemožno riadne užívať. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia v spore neunesli dôkazné bremeno, lebo nepreukázali jednak to, že nedodržanie projektovej dokumentácie pri výstavbe rodinného domu je vada, v dôsledku ktorej je dom neobývateľný, jednak to, že pri uzatvorení zmluvy si vymienili, že dom musí byť postavený presne v súlade s projektovou dokumentáciou. Konštatoval, že vady vytknuté v odstúpení od kúpnej zmluvy boli zrejmé (viditeľné) už pri obhliadkach. Podľa jeho právneho názoru mali žalobcovia v danom prípade právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny, nie však právo od kúpnej zmluvy odstúpiť. Z týchto dôvodov nedôvodnú žalobu zamietol.

2. Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 16. októbra 2018 sp.zn. 26 Co 159/2017 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny [§ 387 ods. 1 a 2

Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)]. K námietke, že súd prvej inštancie rozhodol v ich neprítomnosti, resp. neprítomnosti ich právnej zástupkyne napriek ospravedlneniu a žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodu ochorenia žalobkyne 2/ a nevyhnutnej starostlivosti žalobcu 1/ o ich maloletú dcéru, odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie upovedomoval o termíne pojednávania len právnu zástupkyňu žalobcov a keďže nemal v úmysle vykonať výsluch žalobcov, nebol povinný upovedomovať ich o pojednávaní. S prihliadnutím na to súd prvej inštancie správne považoval dôvod uvádzaný v žiadosti o odročenie pojednávania za nedôležitý, čo právnej zástupkyne žalobcov aj oznámil. Je zrejmé, že relevantný skutkový základ ustálil na podklade celého komplexu dôkazov, z ktorých jasne plynie záver o opodstatnenosti zamietnutia žaloby z dôvodu nenaplnení hypotézy právnej normy stanovenej v § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Uviedli, že 19. júna 2015 zaslali súdu viaceré otázky určené znalcom, súd mu ale položil iba jednu, dôvod svojho postupu ale nevysvetlil. Pri prvej obhliadke predmetu kúpy sa znalec vyjadril, že ďalšie merania uskutoční za účasti žalobcov, meranie však napokon uskutočnil v ich neprítomnosti. Podľa ich názoru znalec nezisťoval rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa statiky domu komplexne, ale povrchné. Súd nereagoval na žiadosť ich právnej zástupky o oznámenie, v akom štádiu sa nachádza doplnenie znaleckého posudku. Žalobcovia prostredníctvom ich právnej zástupkyne požiadali o odročenie termínu pojednávania vytýčeného na 6. februára 2017 s tým, že im v účasti bránia zdravotné a rodinné dôvody. Súd prvej inštancie ale napriek tomu vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcov a ich právnej zástupkyne. Neopodstatnený je záver odvolacieho súdu, že prvoinstančný súd ustálil skutkový stav pre rozhodnutie na podklade množstva dôkazov. V skutočnosti boli vykonané iba tri dôkazy, z ktorých dva potvrdzovali ich argumentáciu. Bez žalobcami požadovaného doplnenia dokazovania na otázku statiky domu nemôže byť súdom prvej inštancie vykonané dokazovanie považované za dostatočné. Podľa ich názoru je zlá statika domu, na ktorú nemohli prísť pri jeho zbežnej prehliadke, dôvodom na odstúpenie od kúpnej zmluvy. V závere dovolania uviedli, že v zmysle § 497 Občianskeho zákonníka sa nevyžaduje, aby v odstúpení od zmluvy bol konkretizovaný dôvod odstúpenia. Z týchto dôvodov žiadali napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že okolnosti vytýkané súdom žalobcami nepredstavujú vadu zmätočnosti uvedenú v ustanovení § 420 písm. f/ CSP. Navrhli preto dovolanie odmietnuť (ako procesne neprípustné), prípadne zamietnuť (ako nedôvodné).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je nielen prípustné, ale tiež dôvodné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. Žalobcovia vyvodzujú prípustnosť ich dovolania z § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalobcov, že v konaní došlo k nimi tvrdenej vade zmätočnosti.

9. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

10. Procesným postupom súdu je len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018). Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou (návrhom) uplatneného nároku (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 220/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 35/2018, 8 Cdo 56/2017, 1 VCdo 2/2017).

I.

11. Žalobcovia vytýkajú súdom oboch inštancií nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie. Namietajú nesprávnosť alebo neúplnosť ich skutkových zistení, nevykonanie niektorých dôkazov, nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov, ako aj prijatie nenáležitých skutkových záverov. Podľa ich presvedčenia znalec nezisťoval rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa statiky domu komplexne, ale len povrchné a čiastočne. Zastávajú názor, že bez doplnenia dokazovania na otázky statiky domu nebolo možné rozhodnúť vecne správne a že je neopodstatnené konštatovanie odvolacieho súdu, že skutkový stav bol ustálený na základe množstva vykonaných dôkazov. Vzhľadom na túto argumentáciu žalobcov najvyšší súd pripomína, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov, prípadne nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017).

12. Z obsahu dovolania žalobcov (§ 124 ods. 1 CSP) je zrejmé, že prípustnosť ich dovolania vyvodzujú z § 420 písm. f/ CSP tiež z dôvodu, že súdy rozhodli na (podľa ich názoru) podklade nesprávnych právnych záverov a nesprávnej interpretácie § 497 Občianskeho zákonníka. Treba preto uviesť, že nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu ale nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti uvedenú v § 420 písm. f/ CSP (R 24/2017, 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 4 Cdo 47/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 76/2018). V zmysle rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. marca 2019 sp.zn. I ÚS 61/2019 aj v právnych veciach, na ktoré sa vzťahuje CSP, je opodstatnený názor, podľa ktorého nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP, lebo tu nejde „o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“.

13. Treba dodať, že pokiaľ súd prvej inštancie, ako uvádzajú dovolatelia, nereagoval na niektoré ich procesné úkony (napríklad na žiadosť o oznámenie stavu konania), prípadne ich nevyrozumel, ako naložil s ich otázkami adresovanými súdnemu znalcovi, nezakladá to bez ďalšieho procesnú vadu, intenzita ktorej by bola relevantná z hľadiska § 420 písm. f/ CSP.

II.

14. V danom prípade sa v dovolaní namieta, že súd prvej inštancie rozhodol spor 6. februára 2017 v neprítomnosti žalobcov a tiež ich právnej zástupkyne napriek tomu, že žalujúca strana požiadala prostredníctvom advokátky o odročenie termínu tohto pojednávania, pričom uviedla (a dokladom lekára preukázala) existenciu dôležitého dôvodu na odročenie tohto pojednávania.

15. Ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd na pojednávanie spravidla predvolá len zástupcu; stranu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch (§ 178 CSP).

16. Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť (§ 183 ods. 1 CSP).

17. Od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu (§ 183 ods. 2 CSP).

18. O tom, ako v tom ktorom spore prebiehalo konanie, môže dovolací súd usudzovať len z obsahu spisu, osobitne zo zápisníc o pojednávaniach (3 Cdo 289/2014, 3 Cdo 321/2015, 3 Cdo 156/2016).

19. Zo spisu vyplýva, že na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, ktoré sa uskutočnilo 12. októbra 2016 za osobnej účasti žalobcu 1/ a právnej zástupkyne žalobcov, bolo pojednávanie odročené s tým, že na 6. februára 2017 bol za účelom doplnenia dokazovania vytýčený termín ďalšieho pojednávania (č.l. 210 spisu), čo prítomní vzali na vedomie. Zo zápisnice o pojednávaní spísanej 12. októbra 2016 je zrejmé, že jediným dôkazom, ktorým malo byť na budúcom pojednávaní doplnené dokazovanie, bolo doplnenie znaleckého posudku o údaje týkajúce sa statiky domu.

20. V spise je na č.l. 236 a 238 založená žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na 6. februára 2017. Z obsahu tejto žiadosti (a tiež v nej zvolených formulácií) jednoznačne vyplýva, že ju 4. februára 2017 podala právna zástupkyňa žalobcov vo svojom mene a tiež v mene žalobcov, a to s odôvodnením, že žalobkyňa 2/ je chorá (má nariadené karanténne opatrenie doložené lekárskeym potvrdením z 3. februára 2017) a žalobca 1/ poskytuje ich maloletej dcére nevyhnutnú starostlivosť.

21. Súd prvej inštancie v elektronickej forme oznámil 6. februára 2017 právnej zástupkyňi žalobcov (§ 183 veta prvá CSP), že pojednávanie vytýčené na tento deň neodročí, lebo nie je daný dôležitý dôvod odročenia pojednávania. V zmysle zápisnice o pojednávaní spísanej v uvedom dní (č.l. 237 spisu) konal súd v neprítomnosti žalobcov a ich zástupkyne, zamietol návrh žalobcov na doplnenie dokazovania, zaprotokoloval vyjadrenie právneho zástupcu žalovaných, oboznámil obsah spisu, dokazovanie vyhlásil za ukončené a vyhlásil svoj rozsudok.

22. Ako už bolo uvedené, pojednávanie sa môže odročiť výlučne len z dôležitých dôvodov (§ 183 ods. 1 veta prvá CSP); tieto dôvody sa v praxi môžu vyskytnúť na strane súdu, procesných strán, prípadne zástupcov procesných strán. Ak o odročenie termínu pojednávania požiadala strana alebo jej zástupca, súd posudzuje existenciu dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania podľa konkrétnych okolností prípadu. Opodstatnenosť takejto žiadosti má súd možnosť posudzovať len na základe tých okolností, ktoré sú mu známe v čase jej vyhodnocovania.

23. Aj v prípade odročenia termínu pojednávania na žiadosť advokáta sa vždy vyžaduje existencia dôležitého dôvodu v zmysle § 183 ods. 1 CSP, ktorý sa týka advokáta. Prítom platí, že ak o odročenie

pojednávania požiada z dôležitého dôvodu advokát zastupujúci stranu, možno od neho vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. „Z uvedeného pravidla existujú dve výnimky: a/ existencia dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním, b/ advokát súdu preukáže, že strana odôvodnene trvá na zastúpení týmto advokátom“ (Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 684).

23.1. V danom prípade právna zástupkyňa žalobcov 1/ a 2/, ktorá bola o termíne pojednávania stanovenom súdom prvej inštancie na 6. februára 2017 osobne upovedomená na skoršom pojednávaní, v žiadosti o odročenie tohto termínu neuviedla žiadny dôvod existujúci na jej strane, ktorý by bránil jej účasti na pojednávaní. V žiadosti uviedla len žalobcami tvrdené okolnosti týkajúce sa ich rodinnej situácie. Sama skutočnosť, že strana sporu je chorá, prípadne sa stará o člena rodiny, nie je však bez ďalšieho dôležitým dôvodom na strane advokáta zastupujúceho túto stranu, so zreteľom na ktorý by mal súd vyhovieť jeho žiadosti o odročenie pojednávania. Na základe tej časti žiadosti o odročenie pojednávania, ktorú podala právna zástupkyňa žalobcov sama za seba, nebolo preto povinnosťou súdu odročiť termín pojednávania.

23.2. Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tomto smere postupoval v súlade s § 183 ods. 1 CSP a vec mohol prejednať a rozhodnúť v neprítomnosti právnej zástupkyne žalobcov. Postup súdu, ktorý zodpovedá zákonu, nemôže viesť k procesnej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f/ CSP.

24. Iná je však situácia, pokiaľ ide o žiadosť žalobcov o odročenie pojednávania.

24.1. Obsah zápisnice o pojednávaní na súde prvej inštancie 2. októbra 2016 nasvedčuje v prospech takej interpretácie textu tejto zápisnice, v zmysle ktorej súd nemal v úmysle vykonať na ďalšom pojednávaní (6. februára 2017) dokazovanie výsluchom žalobcov 1/ a 2/, teda osobitným dôkazným prostriedkom v zmysle § 195 CSP; dokazovanie malo byť doplnené výlučne vyjadrením znalca k statike domu. Záver tejto zápisnice, v ktorom je obsiahnuté poučenie prítomných o ďalšom pojednávaní, treba preto aj s prihliadnutím na § 178 CSP interpretovať tak, že súd na ďalšie pojednávanie nepredvolal žalobcov 1/ a 2/, iba ich právnu zástupkyňu. Avšak skutočnosť, že súd na pojednávanie predvolal iba právnu zástupkyňu strany, neznamená, že strana (už) nemá právo zúčastniť sa osobne pojednávania. Aj tá strana sporu, ktorá nebola súdom osobne predvolaná na stanovený termín pojednávania, má naďalej v plnom rozsahu zachované právo osobne sa zúčastniť pojednávania. Vzhľadom na to, že aj procesná strana, ktorá nebola predvolaná na pojednávanie, má právo zúčastniť sa pojednávania, bezpochyby je tiež oprávnená požiadať o odročenie pojednávania.

24.2. Pre úplnosť najvyšší súd uvádza, že žiadosť strany o odročenie pojednávania (či už bola alebo nebola na pojednávanie predvolaná) je podložená dôležitým dôvodom v zmysle § 183 ods. 1 CSP spravidla vtedy, ak jej bránila zúčastniť sa na pojednávaní taká okolnosť, ktorá je podstatná, stranou nepredvídateľná a zároveň ospravedlniteľná.

24.3. V danom prípade súd prvej inštancie v úvode zápisnice spísanej o pojednávaní 6. februára 2017 (č.l. 237 spisu) uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ neboli na pojednávanie predvolaní a ich výsluch nie je potrebný. V bode 22. odôvodnenia svojho rozsudku poznamenal, že na pojednávanie predvolal iba právnu zástupkyňu žalobcov a spor prejednal a rozhodol v jej neprítomnosti preto, lebo ňou uvádzaný dôvod neúčasti na pojednávaní nie je dôležitý. Takéto vysvetlenie a argumentácia zreteľne nasvedčujú tomu, že súd prvej inštancie buď: a/ prehliadol pre ďalší postup v konaní podstatnú skutočnosť, a to že o odročenie pojednávania nepožiadala len právna zástupkyňa žalobcov, ale zároveň aj žalobcovia 1/ a 2/ (a preto o ich žiadosti vôbec nerozhodol), alebo b/ mal síce na zreteli, že o odročenie požiadali aj žalobcovia, nesprávne však vychádzal z toho, že nemajú právo zúčastniť sa na pojednávaní, na ktoré neboli predvolaní. Či už išlo o prvý alebo druhý prípad, postup súdu bol procesne nesprávny a založil vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

III.

25. Z dôvodov uvedených v časti II. tohto uznesenia dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcov 1/ a 2/ je nielen prípustné (§ 420 písm. f/ CSP), ale tiež dôvodné, lebo sa v ňom opodstatnene namieta, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom, ktorý odvolací súd nenapravil, znemožnil žalobcom 1/ a 2/, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

26. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

27. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.